

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2016/11

Érdeklődők istentisztelete

Hiszel és követed?
Otthonodba is hívod?
Megosztod ismerőseiddel?

Hol tartasz?

„Szivárványívmemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Ezen az őszön is különös hangsúllyal foglalkoztunk keresztyén küldetésünk egyik legfontosabb feladatával, a tanítvánnyá tétellel.

Missziói felkészülésünket három vasárnapi igehirdetés is segítette, Lukács evangéliuma alapján. Szept. 18-án, 25-én és okt. 2-án a fél 9-es istentiszteleteket a hagyományos rend szerint tartottuk Püski-né Szécsi Judit, Bertha Zoltán és Kovács-Szécsi Dóra lelkészek szolgálatával.

Ismerősöket, barátokat, családtagokat, érdeklődőket a fél 11-es istentiszteletekre hívogattunk, a lelkipásztor által írt levéllel is.

A Jézushoz hívogató alkalom – András-szolgalat – három vasárnapján az elmúlt másfél évtizedben felnőttként megtért és konfirmált, több mint 200 testvérünk közül többen is szolgáltak imádsággal, igeolvasással, és személyes vallomások hangzottak el útkeresésükről, hitre jutásukról, gyülekezethez tartozásuk örömről.

Püski Lajos igeszolgálatával hívott a Krisztus által való új élet melletti döntésre. Közreműködött Nagy Csaba orgonán és pianínón, az ifis zenekar, valamint kamarakórusunk.

A kiosztott lapokon lévő imádság elmondásával felelni lehetett a megszólításra, és segítséget lehetett kérni a lelki fejlődéshez. Az „Emlékeztető önmagamnak” pontjai segíthettek döntéseinkben.

Az október elején indult Bibliaiskolában pedig megalapozható az igeismeret és a hit.

A bizonyosságtételeket és igehirdetéseket szerkesztve közöljük. A teljes anyag megtalálható honlapunkon:

www.refnagyverdo.hu

(Szerk.)

Szeptember 18-án, a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással **Kovács Krisztina**, imádsággal **Máté Tibor** szolgált. Lelki útkereséséről, megtéréséről **Pál Ágnes** beszélt.

A Luk 5,27-28 alapján **Püski Lajos** hirdette az isteni szeretet jóhírét.

Kedves Barátaim!

Sokan, sok mindent szeretnének látni. Térfigyelő rendszerekkel, éjszaka is látó hőkamerákkal, vagy műholdas követő rendszerekkel rendelkezünk már ezekhez. De kik és milyen szándékkal, céllal akarnak minket látni?

Az Úr meglátott téged is! Lát iskolában, munkahelyeden, otthonodban, családotokban és magányodban is, mint egykor a bibliai Lévit. Ismeri életformádat, valamint azokat a kihívásokat és kísértéseket, amelyek között kell élned. Tudja pillanatnyilag kiegyensúlyozottnak látszó helyzetedet, vagy elveszett, kihasznált, kétségbeesett, az élet értelmét kereső állapotodat is. Ez azonban ne félelmetes, hanem bátorító, jó hír legyen számodra!

Téged is szólít az Úr. Nemcsak lát és ismer, hanem beszélni akar veled. Szólított már többször is, amikor kijelentette bölcsességét, istenségét az általa csodálatosan megalkotott természet által. Megmutatta hatalmát a történelemben. Lelkiismereted ébresztgetése által próbált már téged is önmagához visszatéríteni. Szólított, amikor talán nagymamád, szüleid, keresztyén barátaid vagy egy gyülekezet által a Szentírás üzenetét juttatta el hozzád. Lehet, hogy eddig nem igazán figyeltél a téged megszólító üzenetre. **Az Úr meg akar ajándékozni téged** szeretetével, bocsána-

Lát, szólít, hív Téged

tával, egy új élet örömével, közösségével, örök étellel. Figyelj szavára, megéri!

Mindenki bizalommal követ valakit, valamit. De kit, mit érdemes követni? Modern bálványok sora akar szolgájává süllyeszteni. Jézus meglátott jelenlegi állapotodban, és szeretne megajándékozni téged szeretetével, ezért azt mondja: **Kövess engem!** Hagyd el az anyagiak, a karrier, a test, a sztárok, a munka, a divat bálványozását. **Az Úrban bízzál, és kövesd őt!**

Válaszolj még ma az Úrnak! A történetünkben szereplő Lévi otthagyt mindent, felkelt, és követte Jézust. Kezdődjön új szakasz az életedben!

Kérdezheted, hogy hogyan? Ha el tudod mondani szív szerint az első imádságot, akkor tedd meg.

Valamint az „Emlékeztető önmagának” döntéseiből amit már kész vagy megtenni, azt cselekedd meg, és jelöld is be magadnak.

Keress segítőket lelki fejlődésedhez gyülekezetünkben!

Az Úr lát, hív, szólít téged is. Szeret téged, fontos, értékes vagy neki.

Jöjj, készek vagyunk a következő lépésekben segítségül lenni Neked. Ámen.

Pál Ágnes bizonyosságtétellel szolgált

Megérkezés kitérőkkel

Pál Ágnes vagyok, a Nagyerdei Gyülekezet tagja. Több éve, nagy örömmel járunk ide a családommal. Nagyon hálás vagyok, hogy megtaláltuk helyünket ebben a közösségben. Ezt megelőzően azonban hosszú évek teltek el, egyszerűen nem tartoztunk sehová. Nem tudom Istenről mikor hallottam először, valószínűleg egészen kicsi koromban, mert létezése soha nem volt kérdés számomra. Ez azért is nagyon érdekes, mert a szüleim és tanáraink soha nem beszéltek róla. Kb. húsz évesen már nem elégedtem meg azzal, hogy hittem Isten létezésében, nagyon vágytam hívő emberek közösségére.

Egy hosszú időszak következett, hosszú és eredménytelen. Elmentem egy fiatalos, vallásos utcai rendezvényre, a Hit Gyülekezete szervezte.

Ebben az időszakban én templomba nem mertem egyedül bemenni, olyan embert pedig nem ismertem, akit szívesen megkértem volna, hogy jöjjön el velem. Az említett utcai rendezvényen nagyon jó volt a zene, mindenki vidám volt, csak én ültem magányosan egy kőpadkán, senki sem kérdezett meg, vagy invitált a közösségbe.

Később történt, hogy az akkori munkahelyemre bejárt egy fekete aktatáska, szikár férfi, aki folyóiratokkal kínált, amelyekből vásároltam is. Pár hónap múlva elhívott az egyik rendezvényükre, a Jehova Tanúihoz. Másfél órás volt az alkalom, végén, mivel bátortalan voltam, nem mertem odamenni senkihez, az ismerős férfi pedig nem tudott ezen a rendezvényen részt venni. Ráadásul egy-két dolgot nem tudtam elfogadni az elhangzottak közül, pl., hogy a nők soha nem viselhetnek nadrágot, télen-nyáron szok-

Megérkezés kitérőkkel

nyát kell hordaniuk, ez akkoriban engem zavart. A véradás is szóba került, életmentő helyzetekben sem alkalmazzák.

Sok idő eltelt, még mindig nem mertem templomba bemenni. Otthon sem nagyon értettek meg, sőt később elmondták, hogy amikor észrevették, hogy Isten iránt érdeklődöm, ezt gondolták: szegény Ági, vajon mi van vele?

Nagy nehezen mégiscsak elmentem egy református templomba. Nagyon tetszett, bár elég korán érkeztem, szinte én voltam az első. Annyi üres hely volt, hogy azt sem tudtam hová üljek. Arra gondoltam, nem jó, ha túl elől, de túl hátul sem. Egy középső padsort választottam. Csofalkoztam, hogy később sem lettünk túl sokan. Aztán olyan dolog történt, amire nem számítottam. Idősebb hölgyekből álló társaság érkezett, éppen abban a padosorban foglaltak helyet, amelyikben én. Az egyik néni, bár kedvesen, de megkért, hogy legyek szíves felállni, mert az ő helyén ülök. Nagyon csalódott voltam, mert azt hittem, azért szólít meg, mert észrevette, hogy érdeklődő vagyok, és bátorítani akart.

Egy időre feladtam a keresést, hosszú idő telt el mire eljutottam ide, már családos anyaként. Éppen egy ilyen vasárnapon toppantunk be, amikor az Érdeklődők istentisztelete volt. Ekkor felkeltette az érdeklődésemet, hogy Bibliaiskola is indul október elején. Nagy örömmel jártunk oda a férjemmel együtt, azt követően pedig felnőttként konfirmáltunk. Mindezeket azért mondtam el, mert olyan jó lett volna, ha valaki kb. húsz évvel ezelőtt bedob egy cédulát a postaládánkba, vagy személyesen meghív az Érdeklődők istentiszteletére.

Hol tartasz?

Szeptember 25-én, a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással **Szatmári Mónika**, imádsággal **Gajdánné Éva** szolgált. Lelki útkereséséről, megtéréséről **Halász Béla** beszélt.

A Luk 5,27-29 alapján **Püski Lajos** hirdette Isten igéjét.

Kedves Barátaim!

Mindenki hisz, és követ valakit, valamit.

Te miben, kiben hiszel, és kit követsz?

Az Úr lát, ismer és hív téged is. A sikeres, de emberek által megvetett Lévi, a vámszedő titokban vágyakozhatott a szeretetre, mert az őt megszólító isteni szeretetre azonnal válaszolt. A múlt vasárnap erről tett bizonyosságot Ági, és ma ezt mondta el személyes vallomásában Béla is. Lévi, sokak meglepetésére, hitt, és mindent otthagya követte Jézust. A nagy változás elkezdődött életében. **Mik voltak a további lépések?**

Lévi nagy vendégséget készített, újra találkozni akart Jézussal. Az isteni szeretet második megdöbbenő lépése az volt, hogy Jézus belépett, az idegen, elnyomó római hatalmat kiszolgáló, ezért a kortársak által elutasított Lévi házába. Közösséget vállalt az irigyelt, de kiközösített, vallást nem gyakorló, bűnösnek tartott Lévivel. Mindezt az Úr nem érdemeinkért teszi, hanem kegyelméből. **Otthonodba is hívod-e az Urat?**

Egy indiai költő *Légy vendégünk* című versének egy részletében így írt:

„...Jézus, szeretnék a vendéglátód lenni.

Boldog lennék, ha meglátogatnál.

Jöjj, mindent elkészítettem.

De Jézus, csak vendégnek hívlak meg,

és nem azért, hogy örökre nálam maradj....

Hol tartasz?

*Jézus, talán szeretnél a házámban lakni.
Előre megmondom, az nem megy, nem
vállalom,
csak mint vendéget látlak szívesen....”*

Jézus neked is csak a vendéged lehet, vagy életed gazdájává, szabadítójává válhat? Lévi meghívta munkatársait és ismerőseit is a házába. Nem titkolta el hitbeli döntését, sőt megosztotta kollégáival, ismerőseivel. Lehetőséget adott nekik is arra, hogy ők is találkozhassanak Jézussal. Missziós helyzetet formálhatsz te is, minden lelki erőszak, kényszer nélkül. Megosztod mindezt ismerőseiddel?

Mondd el másoknak is, hogy az élet értelmét kereső életed az Isten szeretetének befogadása által új irányt, értelmet, örömet kapott.

Hol tartasz? Bátorítsanak téged is a megtérő Lévi példájának lépései:

Az Úr meglátta, megszólította – Lévi hitt és követte.

Lévi a házába hívta – Jézus belépett az otthonába is.

Az asztalközösség a szeretet jele. – Lévi másokat is hívott, ez már misszió!

Legyen Jézus egész életed gazdája! Legyen életed örvendező közösség az Úrral és népével! Ámen!

Halász Béla bizonyítást tesz

Egy barátom vezetett

– Mama, van Isten?

– Van hát, kisfiam.

– Merthogy az iskolában azt mondták, hogy Isten nincs, aztán ne higgyük.

Ez a beszélgetés valamikor gyerekkoromban, kisgyerekkoromban játszódott le, amikor a szomszéd néni átjött, és nagymamáméknak panaszkolta, hogy az unokája, mikor hazaérkezett, ezt kérdezte tőle.

Pistit jól ismertük, és gondoltam is magamban, a felnőttek beszélgetését hallgatva, Pisti még kicsi, ezt nem tudhatja.

Én azonban már nagyobb vagyok, és jól tudom, Isten nem létezik. Beszélnek itt nagymamámék hülyeségeket. Ők, szegények, még ezt tanulták, jól félrevezették őket. Hát, Isten nincs, a tudományok az emberiséget szolgálják, nosza rajta, akkor tovább ezen az úton, és bizonyítsuk be, hogy Isten nincs.

Két-három év telt el, és anyukám belezavart ebbe az idilli dologba. Konfirmációra kellett készülni, és előtte hittanórákra járni. Anyukám engem és a testvéremet kérdés nélkül beíratott. Morogtunk is rá, mert ez szombat délutánonként volt, gondoltuk, hogy elrontja itt a szombat délutánunkat. Vitakoztunk is vele, miért kell ez az ostobaság.

Ő csak annyit mondott, tudom, hogy nem hisztek ebben, de azt gondoltam, ismerjétek meg ezt az oldalt is, és majd később magatok tudtok dönteni. Rendben, vita ne legyen, elmentünk szombat délutánonként. Jó gyerek módjára végig is jártuk, néha-néha kifogást keresve, mert mégiscsak szombat van, megpróbáltuk ellőgni, olykor sikerült is.

Aztán jött a konfirmáció. Konfirmáció után volt egy egyhetes nyári lehetőség

Egy barátom vezetett

a Debreceni Református Kollégiumban. Oda elmentem, de a társaság nem volt olyan jó, amilyennek én szerettem volna. Igazából nem szerettem.

Isten mégis megérintett. Elkezdtem hinni a létezését. Igaz, akkor még a büntető Istent láttam benne. Mindig féltem, hogy majd megbüntet a bűneimért, és féltem tőle.

Aztán a következő pár hónapban elkezdtem magamban mindenféle magyarázatokat gyártani.

Milyen jogon büntet meg engem Isten? Ha Ő mindenható, akkor miért nem olyanra teremtett, hogy ne hibázzak? Tehát, hogy ha ezek után mégis megbüntet engem, az csakis az Ő hibája lehet.

Itt valami befagyott bennem. Valami megfagyott, és bár ismernem kellett volna Őt, hátat fordítottam neki, és megtagadtam.

A következő majdnem harminc év így telt el. Minden befagyva, és mentem a saját fejem után.

Rengeteget tanultam a természettudományokat, különböző szakmákat szereztem, számítógép programozó lettem, később villamosmérnök.

Tudásomat és azt, hogy elismertek, pénzre és kapcsolatokra váltottam. Megnősültem, tizenhét év után elváltam. Hajsztam az életet, a pénzt, a kalandokat. További évek teltek el.

Mindeközben rászoktam a nyugtatókra, amikről kinkeservesen tudtam leszokni. Depressziós lettem, életunt. Nem egyszer voltam az öngyilkosság határán. Negyvenhárom éves koromra minden összedőlt, minden, ami csak az életemben addig volt. Párkapcsolatom romokban, az életem reménytelennek látszott, hajdani pénzem a süllyesztőben, ebből már csak adósságok maradtak. Kártyavárként omlott össze

minden, ami az önbizalmamra épült. A vonatsínek mentén bandukoltam, és azon gondolkodtam a vonat elé kellene lépni, hiszen teljesen mindegy minden, minden reménytelen, semmi értelme az egésznek. Ekkor Isten akarata egy jó baráthoz vezetett, aki itt ül közöttünk, és azt javasolta nekem, keressem meg Püski Lajos lelkész urat. Veszítenivalóm nem volt, eljöttem, becsengettem. Össze voltam törve, és ő segíteni próbált.

A legnagyobb segítség, amit tőle kaptam, az a tanács volt, hogy olvassam el a Szentírásból, Lukács Evangéliumából, a tékozló fiú történetét.

Akkor ott rögtön, és utána még nagyon sokszor elolvastam.

Az Ige megérintett. Alig vártam, hogy elkezdődjön a Bibliaiskola. Először csak a Bibliaiskolába jártam. Később félve bár, de elkezdtem jönni a vasárnapi istentiszteletekre. Mindezt lassan, de Isten segítségével. Ma van szerető feleségem, családom, és ide tartozom, a Debreceni Nagyerdei Református Gyülekezetbe.

Nem állíthatok olyat, hogy jó ember lettem. Azt sem állíthatom, hogy nincsenek bűneim. Sőt, a Tízparancsolatot is gyenge vagyok betartani.

Mindezek fölött áll azonban az, hogy Isten velem van, segít nekem. Akkor is segít, ha nem érdemlem meg.

Ma már tudom, hogy megérdemelni sosem fogom az Ő szeretetét, és Ő mégis mindig velem lesz.

Köszönöm szépen, hogy ezt elmondhattam, és kérem Isten segítségét, hogy másokat is érintsen meg úgy, mint engem, és ugyanúgy oldja fel a félelmeiket, és vezesse ide őket.

Halász Béla

Gyógyulhatsz testileg-lelkileg

Október 2-án, a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással Dr. **Tőkés Margaréta**, imádsággal **Tóth Péter** szolgált.

Lelki útkereséséről, megtéréséről **Kozák-né Tunyogi Andrea** beszélt.

A Luk 5,27-32 alapján **Püski Lajos** hirdette Isten igéjét.

Kedves Barátom!

Hogy vagy? Egészséges vagy? Nem kell kézfelemeléssel jelezni, ha jól vagy. De vajon ha röntgen vagy ultrahang vizsgálat is lenne, akkor is mindent rendben találnának?

Napjainkban sokak számára kiürült az ég és ezért is felerősödött a testkultusz, az egészségipar. Fontos a betegséget idejében felismerni, beismerni és segítséget kérni. De valljuk be, hogy gyakran halogatjuk a segítségkérést, pedig a segítség már készen és közel van.

Lelkileg is rendben vagy? Magyar nyelvünk nagyon szépen mondja, hogyha minden rendben van, hogy egészség van. Bizonyára rendes, szorgalmas diák, dolgozó, szülő vagy. Jézus azonban árnyaltabban látja a helyzetünket, amikor azt mondja, hogy „gonosz létekre tudtok jó ajánlékot adni gyermekeiteknek” (Mt 7,11). Az Isten világosságában, az Ige fényében is rendben van az életed? Valóban szereted az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes erődből, teljes elmédből... és hallgatsz szavára? Szereted felebarátodat is? Örülünk, ha ilyen Lévi - félek, bűnösöknek tartott emberek is érdeklődnek, és jönnek az Úrhoz? **A templomba a gyógyulni vágyó emberek jöjjenek!** Történetünkben a zúgolódóknak a tanítványok helyett Jézus válaszolt.

„**Azért jöttem, hogy életük legyen...**” – mondja Jézus (Ján 10,10). Az orvosnak a betegek között van a helye, hogy segíteni tudjon. Az Úr ma is hív, hogy így felismerjük eltévedésünket, bűneinket, és elfogadjuk a segítséget, hogy meggyógyuljon életünk. **A magát most még rendes, vallásosnak tartó embereknek is meg kell térniük** zúgolódásaikból.

Először: fordulj Jézust követve a jó irányba!

Másodszor: a helyes irányhoz igazodjanak gondolataid és hétköznapi tetteid is!

Gyógyulhat lelked és tested, ha:

– engeded, hogy Isten világosságában fény derüljön életed valóságos állapotára,

– elfogadod a feléd forduló isteni szeretetet,

– engeded, hogy önmaga felé fordítsa életedet, és átforgalmazza értékrendedet.

Fogadjunk mindenkit szeretettel, hogy Krisztust követve gyógyuljon lelkük és testük!

Kövessük együtt Jézust, hogy az egykor Isten nélkül élő Lévihez hasonlóan megtérve, jó hírt mondó Mátékká lehessünk, sokak javára! Ámen!

Kovács Krisztina igeolvasással szolgált

Az igazi boldogság

Boldog teremtményként jöttem a világra, sírás helyett ásitozva.

S ha most kellene elhagynom e földi világot, boldog emberként tenném.

A két állomás között azonban nem volt mindig így.

Első öt évemet egy nagyközségben töltöttem el vidám kislányként, aki szeret a kertben bogarászni, állatokkal játszani. Élveztem a kiskirálynői pozíciót, amit annak köszönhettem, hogy nagyszüleim, szüleim a helyi általános iskolában tanítottak.

Aztán egy nap megváltozott minden. Válás, elszakítottság apukámtól, nővéremtől, az idilli vidéki élettől.

Új életünk nehézségekkel teli éveket hozott, melyek megtanítottak félni, alkalmazkodni és túlélni. Nélkülözés, mostohák, gyógyíthatatlan beteg hűg, nevelőapám alkoholproblémái, nagyszülők, édesapám hirtelen halála...

Többszörösen hátrányos helyzetű és nem éppen boldog gyermekkorom után a serdülőkor nagy felszabadulást hozott az életembe. Jó társasági ember lettem, nagy odaadással sportoltam.

Érettségi előtt beütött a nagy szerelem az életembe. Az érzelmeimen kívül semmi más nem érdekelt. Csak lubickoltam a

boldogságban, mígnem a barátom és családja kiköltözött Németországba. Ez óriási trauma volt. Éveken át küszködtünk a körülményekkel, a távolsággal, majd idővel, már nemcsak egymásért, hanem egymással is harcoltunk. 4-5 év után már csak két sebzett szárnyú héja-madár voltunk.

Boldogtalanul is ragaszkodtam ehhez a kapcsolathoz. Úgy éreztem, hogy ez az életem. Ha vége lesz, belehalok...

Ami a vallást, hitet illeti, nem sok tudásra tettem szert.

Gimnazistaként a világ keletkezéséről, értelméről folytatott beszélgetésekben mindig arra jutottunk, hogy nem zárható ki, hogy van VALAMI. Hinni éppen nem hittük Istent, de létezését nem tagadtuk. Ezt az „istent” jó volt egy nehezebb helyzetben megszólítani, hogy segítsen. Tulajdonképpen úgy kezeltem, mint egy dzsinnt, akinek az a dolga, hogy szolgálatomra legyen, amikor én azt kívánom.

Itt tartottam az életemben, hitemben, amikor egy nem várt, de további életemre nézve kulcsfontosságú élmény ért.

Németországban elvállaltam egy házvezetőnői munkát egy bárói birtokon.

Vasárnaponként egy barátnőmet el-elkísértem templomba. Egy húsvéti misén vettünk részt, amikor egyszer csak belém hasított egy emlék. Éppen ebben a templomban köteleztem el magam lélekben, hogy mindent meg fogok tenni a párkapcsolatomért, a „boldogságomért”, s ehhez kértem dzsinnistenem jóváhagyását is.

Leforrázva értettem meg, hogy én magam vagyok az oka a boldogtalanságomnak. Határtalan énközpontúságomban a saját vélt érdekeim alá akartam kényszeríteni a világot, a páromat, Istent. Meg voltam

győződve, hogy magasztos elképzeléseim a boldogságról általános érvényűek, s évekig sajnáltam magam, hogy mi mindent fel – és beáldozok, s a másik, a világ mégsem akar hozzá igazodni.

A mai napig megrendít ez az élmény. Szavakkal nem is tudom kifejezni sajnos, de olyan érzés, mint akinek leesik a hályog a szeméről, valami mindenk felett álló igazságra, értelemre tekinthet, ami térdre kényszerít, és nemcsak erőt ad, hanem a JÓ irányába fordít.

Kértem Istent, hogy bocsásson meg ostobaságaimért, hogy magamat Ő elé helyeztem, s kértem, hogy Ő mutassa meg, hogy lehetek boldog.

A mise végére teljesen összeomlottam, s csak zokogtam abbahagyhatatlanul.

Ezt az élményt akkor nem is értettem. Talán még most sem teljesen. De itt, belül nekem ez drága kincsé lett, s tudom, hogy ez életem jó irányba fordulásának az origója.

Új életem elkezdődött. Közelebb akartam kerülni Istenhez, s közben önmagamot is jobban meg kellett ismernem.

Jártam személyiségfejlesztő tréningekre, különböző vallások tanairól olvastam a buddhizmustól kezdve a karizmatikus egyházak tanításáig. Szemezgettem a sok okosságból, olvastam a Bibliát... s végül keresztyénné lettem.

A keresztyénség alapüzenete ugyanis abban különbözik gyökeresen más vallások elképzeléseitől, hogy Jézus, bár tanító is volt, Megváltóként jött el közénk. Üzenete: „Én, az Isten, eljöttem hozzátok, hogy megtegyem, amit ti, emberek nem tudtok megtenni magatokért.”

Szeretném hinni, hogy az evangélium megértésének gyümölcse látszik az éle-

temen. Bosszantott, amikor azt éreztették velem, látva életem „vágott verzióját”, hogy: „Könnyű neked!” Aztán rájöttem, hogy tényleg könnyű! Hiszen nem egyedül kell cipelnem a terheimet, van egy Jóistenem! S annyi mindennel meg is ajándékoz! Kaptam egy hozzám illő társat, szeretni való gyerekeket, jó anyóst, barátokat, gyülekezetet, segítőkész vezetőket, hívó testvéreket.

Hálás vagyok, hogy részt vehettünk az itteni Bibliaiskolában, ami nagyon hasznos és jó hangulatú volt, és a továbbtanulást folytathatjuk bibliakörben hétről-hétre.

Hálás vagyok, hogy csodákat is tapasztalhatok alkalomadtán az életemben... amikor egy válságos helyzetben erőt és reményt kapok az imádság erejével.

Megérteni, hogy Isten nemcsak igazságos, hanem kegyelmes, szerető Isten, hogy az evangélium igaz történet, amely személyesen rólam is szól, nagyon megindító. Ez az én fő megtartó erőm, ami miatt elmondhatom magamról, hogy boldog ember lettem.

Kozákné Tunyogi Andrea

Máté Tibor imádkozott

Imádságaim

Egy-egy igehirdetésre az alábbi imádságokkal válaszolhattunk. Ha tudsz vele azonosulni, ezt te is megteheted.

1. Lát, szólít, hív Téged

Mindenható Istenem, köszönöm, hogy látod és ismered az én életem örömeit, gondjait és tévedéseit is.

Hálát adok, hogy ma engem is megszólítottál.

Most ismertem fel, hogy életem megmenntése érdekében tett saját erőfeszítéseim kevésnek bizonyultak.

Segíts, hogy míg van lehetőségem, addig döntsek Krisztus mellett, és kövessem őt! Ámen!

2. Hol tartasz?

Hálát adok Istenem, hogy békességre vágyakozó életemet megkerested és elfogadtad Krisztusért.

Most elhagyom bálványaimat, és hozzád térek, szívembe fogadom megtérésre hívó szavadat.

Formáld át gondolataimat, értékrendemet és életemet!

Kérlek, te töltsd be életemet és otthonomat is!

Segíts örvendező új életre! Ámen!

3. Gyógyulhatsz testileg-lelkileg

Bevallom, Istenem, hogy eddig a világ szokásaihoz, divatjaihoz igazodva kerestem boldogságomat.

Az egészséges élethez már sokféle praktikát is kipróbáltam, de mégsem lettem igazán boldog ember.

Légy gazdája életemnek, hogy meggyógyuljon lelkem és testem! Ámen!

Emlékeztető önmagamnak

Isten megszólító szeretete válaszodra vár. Jelöld be magadnak amiben már döntöttél!

A következő döntéseket hoztam:

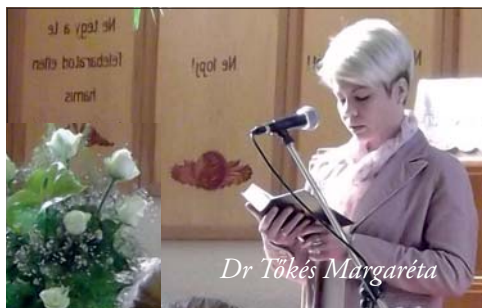
- ☐ Felülvizsgálom eddigi életfelfogásomat, értékrendemet.
- ☐ Elhatároztam, hogy változtatok életemen.
- ☐ Érdekel a Szentírás, ezért részt veszek a Bibliaiskola előadásain.
- ☐ Isten segítségét kérve elmondtam a lapon lévő imádságot.
- ☐ Lelki fejlődésemhez címemet megadva kérem a lelkipásztorok segítségét.
- ☐ Másoknak is beszélek a mai napról, döntéseimről.

Segítsen Isten ezek megvalósításában!

Igeolvasással szolgáltak:

Szatmári Mónika

Dr. Tőkés Margaréta

Gajdán Éva

Imádsággal szolgáltak

Tóth Péter

Ifis zenekarban szolgáltak

A gyülekezet a templomban

Már több ifis évnnyitón is részt vettem, de az ideire valami nagy durranással álltak elő az ifivezetők. Az előtte való napon találkoztam Ernával hazafelé a vonaton, és nagyon lelkesen mondta, hogy mindeképpen el kell menjek másnap az évnnyitóra, mert olyat találtak ki hogy nem árulhatja el, de nagyon izgi lesz.

Nagyon vártam a szombat délutánt, és amikor odaértem hirtelen megláttam néhány rég nem látott barátot, és rögtön odamentem hozzájuk beszélgetni. Legnagyobb meglepetésemre Dóri szó nélkül elrabolta őket és, csak kisebb csapatokban engedtek be minket. Amikor sorra kerültem, nagyon izgatott lettem, és rögtön meg is kaptuk az első feladatunkat. Felírtak tizenegy nevet egy tükörre tükörírásban, és ki kellett találnunk a tizenkettediket. Majd megjelent Erna egy ijesztő maszkban, lepedőbe bebugyolálva, és megmutatta az utunkat. A következő feladatokban latinul kellett imádkozni, kerítést mászni, kartonpapírok segítségével átkelni egy folyón, majd hajót építeni, kiutat találni a gyülekezeti cellákból. Mindezeket csapatmunkával és bibliai útmutatásokkal tehettük meg. Miután végeztünk a feladatokkal a nagyteremben gyülekeztünk, szeretetvendégség közben kötetlen beszélgetéssel vártuk az utolsó csapatok beérkezését is. Végezetül áhítaton vehettünk részt az ifis zenekar szolgálatával, ami nagyon hangulatos volt az újításoknak köszönhetően.

Ez volt az eddig legjobb ifis évnnyitóm. Ezután az ifik is közös zenéléssel és témafelvezetéssel fognak kezdődni, így megismerkedhetünk a többi ifivel is. Nagyon várom már, hogy elkezdődjenek ezek az alkalmak!

Bartik Ábel

„Milyen kedves annak az érkezése, aki örömhírrrel jön a hegyeken át! Békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet.” (Ézs 52,7)

Hírek – adventi programok

- ♦ *November 27-én*, advent első vasárnapján 15 órától **családi délután** lesz adventi kézműveskedéssel.
- ♦ *November 27-én*, vasárnap 16 órától **adventi teaház** és **adventi koszorú** készítés.
- ♦ *December 4-én*, advent második vasárnapján délelőtt a fél 11-es istentiszteleten a **kórus** is énekel.
- ♦ *December 11-én*, advent harmadik vasárnapján az **ifjúság szolgál** mindkét istentiszteleten.
- ♦ *December 18-án*, advent negyedik vasárnapján a **gyermekek szolgálnak** mindkét istentiszteleten.
- ♦ *December 18-án* délután három órától a **hittanos gyermekek és családjuk karácsonya** lesz.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

Imádkozunk...

- ♦ türelemért, aktív várakozásért,
- ♦ gyülekezetünk jövőjéért,
- ♦ krízisben levőkért.

A kamarakórus szolgálata az istentiszteleten

Szivárvány –

a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

24. évfolyam 11. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 600 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyerdo.hu